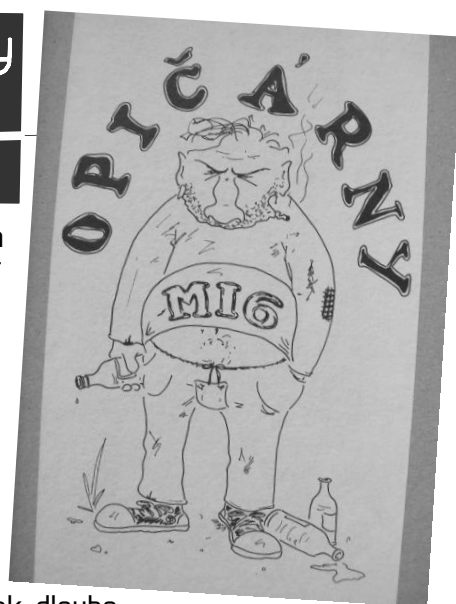

OPIČÁRNÍKY

Z autorské dílny Duma (tedy profesor Duch a profesor Mazut) vyšla již celá řada drobných komiksových publikací, které zachycují významné točnické události z lidského i zvířecího společenství. Bez těchto „knížek“ by se ztratila celá řada krásných místních příběhů.

Při tvorbě komiksových knížek je postupováno následovně: Profesor Mazut najde námět a sepíše scénářistický náhled, osloví svého kolegu Duha.

Profesor Duch má málo času, a tak radši nic neslibuje. Ale námět mu tak dlouho vrtá díru do hlavy, až to nevydrží a z jeho nitra vyrazí podivuhodný kresebný příboj. A je to...

Jednou z těchto knížek jsou i „Opičárny“, příběhy agenta MI-6, občana Točniku pana Miroslava Iláše (známého pod přezdívkou Opičák pro jeho věrnou zálibu v alkoholu), který již není mezi námi a jehož příběhy a průpovědky se staly v Točniku legendou.

Pan Iláš na svých „tiskovkách“ v točnickém krámku si osobně přál některé „své věci“ zachytit. Dožil se však zpracování jediného příběhu a sám se nad ním poušmál. Vzhledem k tomu, že jde o příběh pro českou kotlinu podstatný a jehož důsledek je většině národa znám, dovolujeme si Vám ho dát v plen, aniž bychme chtěli někoho poškodit.

„Opičárny“ mají ještě jeden důsledek: V krásných rukopisech Václava IV. se vyskytují opičáci často v přímé blízkosti oficiálních symbolů krále, jako je ledňáček či lazebnice. Důkazem budiž třetí obrázek.

A tak to berte jako permanentní pláč souvislostí po dobrém, ale darebáckém člověku, který žil v místech, kudy chodil zakladatel Točniku český a římský král Václav IV.

